

[Julin.]

klæring vakte for ringe Tillid i kirkelige Kredse Landet over. Jeg gør opmærksom paa, at det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt i samme Artikel i denne Forbindelse siger:

„Den Folkekirke, hvortil 97 pCt. af Befolkningen slutter sig, kunde man ikke affærdige med nogle juridisk set betydningsløse Ord i Bemærkningerne uden for Grundloven, da ingen fremtidig Regering kunde føle sig bundet deraf.“

Men saa kom der da en Tilføjelse til § 70, hvilken jeg citerer ordret:

„Ændringer vedrørende Kirkens indre Forhold kan kun gennemføres, efter at Forhandlinger derom er ført med Biskopperne. De til Folkekirkens Brug henlagte Midler maa kun anvendes til kirkelige Formaal.“

Saa mange er Ordene, vel at mærke i selve Paragraffen, men der er til den knyttet følgende Bemærkning:

„Flertallet har ønsket i selve Grundloven at fastslaa den Enighed, der var opnaaet ved Kommissionens Forhandlinger, og som fremgaar af de Bemærkninger, der findes i Kommissionsbetænkningen. Flertallet har ved Forslaget kun ønsket at grundlovsfæste gældende Praxis.“

Altsaa, det, man siger, er i Virkeligheden det, at der intet er sket og intet er ændret. Jeg ved meget vel, at der var visse Kredse, der var af den Opfattelse, straks da Flertalspartienes Formulering af § 70 blev offentliggjort, at der i Paragraffens Bestemmelser var nogle Udvidelser af Biskoppernes Magt, men ingen kan herefter have en saadan Opfattelse, i alt Fald ikke Grundvold for den, naar de læser Bemærkningerne eller lytter til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs eller det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Ord. Men det store Spørgsmaal er i Virkeligheden det, om der ikke ved de nævnte Bestemmelser fra Flertalspartienes Side vil være sat en Bom for Udsigten til gennem lange Tider at faa truffet en Afgørelse af, om Kirken kan faa Ret til at træffe Bestemmelser om dens indre Anliggender. I saa Tilfælde er det en Bjørnetjeneste, der er gjort den danske Folkekirke og det danske Kirkefolk.

Vi har fra Venstres Side villet sikre Kirkens Midler i den kommende Tid, og vi har, staaende over for det Faktum, at der hverken i det kirkepolitiske Udvalg eller her paa Rigsdagen er nogen som helst Mulighed for i Øjeblikket at blive enig om at

træffe Bestemmelser, der giver Kirken Ret til at træffe Afgørelse i de enkelte Spørgsmaal angaaende Kirkens indre Liv, fundet det mest formaalstjenligt at holde Døren aaben for en fremtidig kirkelig Lovgivning, og vi har derfor bibeholdt den gamle Løfteparagraf: Folkekirkens Forfatning ordnes ved Lov. Som vi i Fortidens Dage har været rede til ikke alene at medvirke til, men ogsaa til at føre an i Gennemførelsen af en rig kirkelig Lovgivning, saaledes vil vi ogsaa fra mit Partis Side i Fremtiden, naar Forholdene gør det ønskeligt og muligt, melde os til Tjeneste for at være rede til at værne om vor gamle Kirke og for at give den saadanne Rammer, at det aandelige Liv ikke hemmes, men fortsat kan have gode Kaar i vort Folk til Lykke for os alle.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Oskar Andersen: Jeg skal i Anledning af de sidste Ord, der blev udtalt af den ærede foregaaende Taler, kun igen understrege dette, at man fra Venstres Side i de 10 Aar, det kirkepolitiske Udvalg har været nedsat, stadig væk har modsat sig enhver Tale om at sikre Kirken med Hensyn til dens indre Forhold.

Med Hensyn til de øvrige Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde, nemlig at det ikke betyder noget, at der i Grundloven staaer, at Biskoppernes Erklæring skal indhentes, vil jeg blot henvise til, hvad der skete i 1920 her i denne Rigsdag, da vi forhandlede første Gang om Lovforslaget om Adgang for Kvinder til Embeder, derunder altsaa de kirkelige Embeder. Man havde dengang ikke, som man skulde, og som det er gammel Praxis fra Kirkeministerens Side, henvendt sig til det teologiske Fakultet, forud for Fremsættelsen og heller ikke til Biskopperne, og først efter at man udtrykkeligt havde forlangt det her, blev Biskopperne forespurgt, men det blev udtrykkeligt udtalt af Kirkeministeren, Thorvald Povlsen, at man kunde lade deres Udtalelser gaa i Papirkurven, han var kun ansvarlig over for Folketinget for sin Stilling. Jeg mener, at naar det nu er optaget i Grundloven, at man skal forhandle med Biskopperne og indhente deres Erklæring, saa vil dette — det er jeg ganske overbevist om — betyde noget ganske andet. Da Biskopperne er valgt, som de jo er, tror jeg dog, man vil vogte sig vel for at lægge sig ud med store Dele af den danske Befolkning, som de re-